

TITVLVS XXXVI

liges: cū recte p̄cūctabis quātā ex eo capere uoluptatē.
Huius rei (quā nup̄ amisi) cōmoditate nulla fuit in uita mi
bi iucundior.

Coaceruatus sum hac calamitate tot lamētandi causis: ut
difficillimum dictu sit.

Fuere in me facta nō aspera solū: sed oīno imanīssima.

Tam aduersa fuit hoc tempore mihi fortuna: ut in omnē
cōciderem lamentationem.

Si quis daret querimonīæ iudex: meis quæstibus obtun
deretur.

Dies noctesq; gemo ac crucior: quando tā affectus a fratre
sum turpiter.

Lamentatio mea neq; ficta est: nec nō ex corde puenit.

Non minus langueo q̄ lamentor: cū tam opportuna mi
hi sustulerit casus: erumnaq; successerit.

Titulus. xxxvj.

Hortatoria familiaris.

Hortor ego te quidē p̄ mutua inter nos charitate: ne qd
ea in re lamenteris quæ tibi cōmunis est cū multis. **Q**uis
enim in orbe uiuit: nec eiusmodi casib⁹ est subiect⁹? **A**t cō
stantiam indue **M**arij: quē nunq̄ aiunt uel in aduersis fle, **M**arius
re uisum: uel in p̄speris ridere. **A**dmonuit nos quoq; **T**ra
gicus ille **S**eneca: **R**otat omne fatū: & rursus extat illud: **S**eneca in
res deus nostras celeri citatas turbine uersat. **N**ū irasceris hercule fu
aut quereris in superos? **A**t eorū aut iussu aut p̄missione
fiunt hæc oīa? **Q**uid si tuū aliquod est p̄meritū in louē cri
men: multo maiorem acerbiorēq; p̄enam? **E**go te hortor
ad ea uirtutū munera: quæ sanitatē efficere dicebat **S**tra/
tonicus. **N**am cū est p̄turbata mens nostra uel cupiditate
uel dolore: succurrit philosophia facitq; ualitudinē bonā.
Ad hanc te hortor quæ uirtutū est plenissima: quibus q se
dedit: nequit dolere: nequit nō lætus ac iucūdus esse. **V**a/
le. **E**x Mediolano. iij. Kalendas **M**artias.

Hortatoria familiarissima.

Ad uirtutē ego te hortor: ut eū te præstes quē te parētib⁹

Virtus

debes ac patriæ. **N**ā a cunctis expectaris uir clarissimus: si tuis a maioribus non es futurus degener. **Virtus** te nedū beatiorē deniq; reddet: sed uel interea lætiorē. **Q**uid est eī iucundius cuiq; uiro bono q̄ fm uirtutē uiueret? **A**dimit ægritudines uirtus: rationē p̄ sanitate bonaq; mentis ualitudine subministrat. **Q**uare nō iniuria **S**toici dicebāt: **C**ui uirt⁹ sit: ei nihil deesse ad bene beateq; uiuendū. **V**irtus sit tibi semper comes. **V**ale. **E**x **M**ediolano pridie kalendas **M**artias.

Hortatoria Grauis.**Hieronym⁹****Paulus****Epimenides**

Iussit **H**ieronymus adbortari nos alterutrū ad charitatis opera: ut illud seq̄remur apostoli **P**auli: **A**lter alteri⁹ onera portate. **A**t **E**pimenides poeta dixit: **H**ortatur quicūq; animos ad honesta pudicos: chalcar equo stimuluq; bono cōmisit: at illis quos fouet ingeniū puerfa mente malignū: præceptoris opē: uimq; impartit amici. **Q** & si scio q̄ sis tua sponte uel sine hortatione ulla deditus pietati: non est tñ absurdū ut te hortet: ne deseras patrē seniorē: matrē anū: sorores inuptas: **F**auendū est semp genero. **Q** si

Chryso-
stomus**Lex naturæ****Tobias**

ut uult **C**hryso⁹stom⁹: nudo uestimētū debes iussu dei: ac egenis reliquis ea quæ cogunt mendicare: quāto plus ea debes parētibus ac tuis in quos primū ut propinquitatis: ita charitatis est gen⁹. **A**t lex naturæ (quā & diuino uerbo non nescis fuisse **M**osi traditā: ut referret populo: & **T**obix præceptis **T**obiolo filio datam) te hortat: **Q**uæ fieri tibi uis: alijs facias: **E**t proximum tuum sicut te diligas: **N**e quicq; in alium cōferas: quod in te nolis conferri. **Q**ua cupis igit in te filios aliquā pietate fore: hac tu prim⁹ in parētes utere: **Q**uodq; impietatis hos effugere uis gen⁹: idem effuge. **N**am ut illud docet **I**uuenalis iniquiens: **C**ondere ficedulas didicit nebulone parēte: a patribus pueri discūt a matre puellæ. **T**e igitur hortor: sis in uirtutis disciplina tā sollicitus: q̄ decet eum esse qui gloriæ sit cupidissimus. **Q**uid potes in hoc orbe cōsequi sine uirtute: quod nō cōtinuo delabat: concidat atq; corruat? **A**t disciplina te do-

Iuuenalis

cebit mores: uiuendi rationē: quæstus ac laudis uia. **H**or-
tor autem super omnia te ad nominis tutandam amplitu-
dinem. **N**am qui scdm græcorum prouerbium: **A**nonymes
funt: obiere iam dudū. **E**t ut **G**regori⁹ ait: uersant in tene- **Gregorius**
bris. **A**d eam te hortor quærendā supellectilē: quæ ditissi-
mos exprimit: & nunq̄ deficit. **H**æc si sequeris: & me hor-
tantē audies: nō pœnitebit te unq̄. **B**ene uale. **E**x **M**edio-
lano kalendis **M**artijs.

Synonyma hortatoria.

Nihil est qđ te magis q̄ hoc deceat: ad qđ te sum hortat⁹.

Ad ea te hortor quæ tuæ consulant dignitati.

Adbibe tuis (me hortante) parētibus omnē diligentiam.

Omnis erga te adhortatio mea in uirtute sita est.

Si me audis: esto in patrē pientissimus.

Si uis q̄ diuissime ac foelicissime uiuere: fac ut matri apud
te nihil deficiat.

Ego te ad doctrinā consequēdam hortor.

Cura si me amas: ut mea hæc omnis ad disciplinā adhor-
tatio tibi sit non inuicūda.

Nulla re plus debes (me hortante) delectari: q̄ ijs studijs:
ad quæ te sum hortatus.

Vbi nullā frustra triueris tempus (qđ te hortor) assidue
matorē concipis uoluptatē.

Tanto eris assidue lætior: quāto meis diligentius parebis
hortatibus.

Quo te uæhementius amo: te magis ad uirtutē hortor &
gloriam immortalem.

Nihil ē unq̄ tibi de futuro: si meā nō negligis adhortationē

Cum sollertius incubueris adhortationib⁹ meis: eris & di-
tior & excellentior.

Ornabis domū tuā omnē: nisi meis defueris hortatibus?

Ad ea te hortor quæ uideor te partum: unde laudem in-
credibilem consequaris.

Cum cætera quæq̄ in orbe uana sint: uirtus (ad quam te
hortor) est & perpetua & diuina.